

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

CAPUT XL.

VVessebrunnense monasterium in Bauaria.

Monasterium istud fundatur primò, cum septem alijs monasterijs, per *Landfridum, Elilandum & VValdrum* fratres, Comites ab Antorf & Loisa: ampliatur & instauratur postea, ut habent Chronica huius monasterij anno 753. per *Tassilonem* filium *Vtilonis*, Ducem boiorum, qui in Marchia Ducatus tunc regni boiorum in saltu foresti, qui *Nortvvald* dicitur, inter duo flumina *Ampecain*, & *Lycum* venationi operam dabat aprorum. Cumque noctu iuxta fluuum, à suo nomine *Tesselpach* dictum, sub tentorio dormiret, vidit in somnis scalam cælum extremitatibus & terram attingentem, Angelos Dei ascēdentes & descendentes, & S. Apostolum Petrum scalæ innitentem & canentem ea, qua communiter in dedicationis officio cantari solent, venatorum Tassilonis alter, qui *VVeſſo* dicebatur, inuenit fontem in modum Crucis ebullientem, qui ab eo nomen obtinuit, & dicitur hodie *Fons VVeſſonis*.

Tassilo autem Dux monasterium eiusdem nominis, cooperante sibi S. Bonifacio Archi-episcopo Moguntino, in honorem SS. Petri & Pauli ædificauit, & possessionibus ampliauit, vbi primus Abbas *Ilsangus Altaichensis* monachus præfuit annis X L I.

753.

Auen

Auentinus in Annalibus de hoc monasterio sic ponit: Hactenus à popularibus, id est, secularibus sacerdotibus, postquam ab Vngaru exustum fuit occupatum, his pulsis, sacris D. Benedicti Henricus Imperator restituit, circa annum 1050. Fuit olim ibi monialium quoque cœnobium.

Henrico Hochenkurcher de Ildorf, Abbatii Bonifacius Nonus dedit priuilegium Pontificalibus vtendi, itemque insula & baculo, anno 1402. Rexit XXX. annis laudabiliter. Resignat anno 1414. Ita Hundius in Metropoli Salisburgensi,

Elvangelense monasterium, in Franconia.

764.

E Lephaniacum alias Elefancense, hodie Eltbangense monasterium in Franconia fundatum est anno 764. ab Hariolfo Episcopo Hingonensi, quem Pipinus & Carolus Magnus carissimum habuerunt.

Anno 1460. mutatum est hoc monasterium ex Abbatia in Præposituram, & ex monachis facti sunt Canonici seculares.

Vtenburra seu Ottenbura.

V tenburra seu Ottenbura in Guntiana valle ad Guntium amnem sita, olim oppidum & castrum Comitum Ilergouiz, nunc verò monasterium præpotens ac pulcherrimum ordinis D. Benedicti, fundatum

est sub

est sub Honorio Pont. Max. pro XII. monachis in honorem Dei Opt. Max. Principisque Apostolorum Petri, in ui& tissimique Martyris Alexandri, à Sylacho Francorum Duce, Alemanniæ Præfecto ac Ilergouia Comite eiusque coniuge Ermisuuinda, alibi Ermentrude, anno Christi 764. Diploma primæ fundationis tale habetur adhuc in eo ipso monasterio:

Anno incarnationis Dominicæ 764. regnante Carolo Magno glorioso Romanorum Imperatore, ego Sylachus ex Alemannia, vir nobilis ac præpotens, & vxor mea Erminsuuinda cum filijs nostris Gosberto in sancta Viennensi Ecclesia Episcopo, Tottone clero simul, & Dagoberto laico, in dōmata proprio, quod diuīsum ac separatum liberalissimè à cunctis heredibus contraximus & posidemus in loco qui vocatur Uttenburrha, secundum Ecclesiasticam institutionem & iudicū leges in Dei nomine construimus atque fundamus. Omnia igitur prædia vel mancipia, totamque familiam nostram omnipo-tenti Deo & B. Apostolorum Principi, nec non inuictissimo Martyri S. Alexandro ab hinc in legitimam ac perpetuam dotem pro incolumentate utriusque vitæ & pro remedio animarum, parentum nostrorum, præfato monasterio delegamus, eo pacto eaquo vide-licet conditione, ut nulli homini liceat hanc donationem aliquatenus infringere, aut umquam commutare: sed ad victum fratribus & vestitum summo & vero Regi Deo inibi mi-

764.

litan-

litantibus perpetualiter deseruant. Si quis autem inuasor (quod absit) aut tyrannus hanc nostrę donationis confirmationem irruperit, anathema sit à Deo, & mors super eum æterna veniat, viuensque in infernum per omnia secula cruciandus descendat, Amen.

CAPVT XLI.

Monaſterium S. Martini de Ferran in regno Castelle & Alterum S. Martini de Ihama.

772. **F**undarunt id monasterium Paulus Abbas monasterij S. Aemiliani, Ioānes presbyter & Munius clericus an. 772. in honorem S. Martini, S. Iuliani & aliorum Sanctorum.
773. Anno sequenti fundatum est ab ijsdem monasterium S. Martini de Ihama. Ut tradit Sandouallus lib. de Fundationibus monasteriorum Benedictinorum in Hispania.
775. Ijdem fundarunt monasterium S. Romani de Donis cle anno 775. testibus ijsdem.

CAPVT XLII.

Vinearum monasterium in D. Constantensi.

Potentissimum istud cœnobium non procul à Rauenspurgo imperiali in Sueuis ciuitate, in peruereti pago Altorff ad Schüssium amnem, eo ipso, sed paululum editi-